

[Gert Petersen]

begejstret for. En meget stærk forøgelse af boligbyggeriet og især af den almenyttige kvota. En bedre og fastere styring af prisudviklingen. Og endelig en skattereform, der sanerer fradragene over en årrække, også rentefradraget, forenkler skattesystemet og sikrer skattelettelse for folk med jævne og lave indtægter. Sideløbende hermed må man slagte den helligste af alle køer i det borgerlige Danmark, nemlig den, der hedder skattebegunstigelse af de bedrestillede. Man må indføre beskating af de hidtil skattefrie fonde, af kursgevinster og af al rentetilskrivning, indføre værdistigningsafgift på jord og fast ejendom, forhøje selskabsskatter, arveafgifter og skatter på store formuer og eventuelt også indføre afgifter på brugen af de begrænsede ressourcer.

Men der må altså ske et opgør med skatte- og anden økonomisk begunstigelse af de bedst stillede i dette samfund. Det er ad den vej, midlerne kan skaffes til en helt anden krisepolitik end den, vi har levet med gennem de sidste 16 måneder og i lidt udvandet form desværre også tidligere, men vi håber og tror, ja er overbeviste om, at det vil være muligt at skabe et helt andet flertal herinde.

Jeg vil godt sige til allersidst, at jeg benægter ikke, at det kriseprogram, som jeg her har lagt frem, har, hvad nogle vil kalde et klassepolitisk indhold. Men hvad er det, vi har oplevet i de sidste 16 måneder? Vi har oplevet, at den borgerlige lejr har ført utilsløret klassepolitik, og så må det være på tide, at arbejderbevægelsen vågner op og svarer igen med samme mønt. Det synes vi i SF, og vi vil fra socialistisk folkepartis side svare igen med samme mønt som den, vi har modtaget fra de borgerlige, men med et helt andet indhold.

Erhard Jakobsen (CD):

Min udmærkede kollega hr. Fogh Rasmussen havde noget at sige til hr. Svend Auken, som hr. Svend Auken desværre ikke fik fat på, for han var ikke i salen dengang, og det var en skam. Derfor vil jeg gerne gentage det, som hr. Fogh Rasmussen sagde, nemlig at når socialdemokraterne i dag ved, hvilken enestående chance denne regering fik pr. 10. september 1982, hvor alt vendte sig ude omkring i verden, hvordan i alverden kan man så være så lidet forudsende, at man begår

den kæmpedumhed ganske frivilligt at forlade regeringsstolene? Intet mistillidsvotum, intet som helst, man går bare. Det er jo ikke sådan nogle folk, man normalt vil betro at sidde i en regering, der skal se ud i fremtiden, når de ikke engang er i stand til at se fra august til september og oktober, eller hvornår denne fremgang nu begyndte at komme.

Må jeg så i øvrigt sige om den kritik, som hr. Svend Auken vanemæssigt førte frem, at den har hr. Svend Auken meget nemt ved at nå frem til. Han behøver bare at gå tilbage år for år i Folketingstidende og tage den kritik, som venstrefløjens partier har ført frem mod socialdemokratiet som regeringsmagt, så er det næsten ord til andet de samme ting, hr. Svend Auken stod og sagde i dag. Jeg skal give et enkelt eksempel.

Hr. Svend Auken havde fundet på et fint udtryk: fattigdomsparagraffen. Det lyder næsten som sultecirkulæret, og sultecirkulæret var den socialdemokratiske ministers opfindelse. Her er det altså fattigdomsparagraffen. Alt det er altså kun gentagelser. Der er lige lidt realitet i de to ting. Sultecirkulæret havde bestemt ikke noget med sult at gøre. Det er vi nogle stykker der kan tale om, som i sin tid måtte gennemføre vores uddannelse uden at få fem flade ører på noget tidspunkt. Det var ikke særlig rart, det er bestemt ikke anbefalsesværdigt, men der var i hvert fald ingen af os, der sultede, og jeg tør endda sige, at der var adskillige, der heller ikke tørstede; det erindrer jeg ganske tydeligt. (*Munterhed*). Men der er nu heller ikke nogen, der har sagt tørstecirkulæret, man har bare sagt sultecirkulæret.

Hvad nu fattigdommen angår, er jeg nødt til at bevæge mig lidt ud i det europæiske og herunder også til vort naboland Sverige, som ikke er med i det europæiske desværre, men det er jo vort naboland. Jeg følger svensk TV, også fordi man ikke kan holde ud at se dansk TV hele tiden, og svensk TV er meget optaget af hr. Palmes brudte valgløfter, af hr. Palmes kriseprogram, som meget ligner det, som vi gennemfører her, også det, som socialdemokraterne ville have gennemført, sagde de, hvis de havde kunnet og turdet og ikke havde måttet forudse de nye verdenskonjunkturer osv. og derfor gik af. Hr. Palme bliver anklaget for det, som han nu gennemfører, og én gruppe har hr. Palme husket,